

fra Statskassen paaregnede Tilskud. Man vil altsaa der have den Betryggelse, at den Størrelse af Fattighjælp, som nu en Gang er bleven Praksis og som nu har vundet Hævd i Kommunerne, ikke maa understrides, saa at altsaa den fattige, der nyder Hjælp efter denne Lov, dertil endvidere skal have det Tilskud, der kan paaregnes fra Statskassen. Man vil derved have forhindret, at Kommunerne uden videre tage de to Millioner eller den ene Million til Indtægt. Det er blevet sagt, at noget saadant ikke var ment, at det var langt fra Forslaaets Tanke, men jeg skal tillade mig at henvise til Vædringsforslaget under Nr. 8, hvor man ser, at et andet Medlem har samme Opfattelse, den Opfattelse, at Kommunerne kunne betragte det som en Lettelse i Skattebyrden, i Stedet for at betragte det som noget, der skulde komme de fattige til Gode. — De sidste to Punkter af vort Vædringsforslag under Nr. 17 omhandle de Hysler eller Anstalter, som findes omtalte i § 5. I det Tilfælde, at den fattige uden videre kan puttes ind i et saadant Hysl, uden at han selv giver sin Billigelse dertil, eller at han beholdes uden at kunne komme derfra, at Kommunalbestyrelsen saaledes kan tvinge ham ind paa en saadan Anstalt, forekommer det os, at saadanne Anstalter ville blive noget lignende som de nuværende Tvangsarbejdsanstalter eller Fattigaarbejde, som de fattige have Tilhold om ikke at forlade o. s. v., hvor de fort sagt staa under et strengt Regimente. Vi have ment, at den fattige burde have Valget enten han vil blive udenfor et saadant Hysl eller Anstalt, eller om han vil derind, og hvis han er kommen derind, om han saa vil forlade det eller blive der. I saa Henseende mene vi, at den fattige fuldstændig bør have Valget, og at det bør overlades til ham selv at gøre og lade, som han vil, uden at derfor den Understøttelse, som bevilges ham, kan fratages ham. — Det sidste Vædringsforslag, nemlig under Nr. 24, omhandler det samme Forhold, som er omtalt af en tidligere æret Taler, nemlig, at de fattige ikke kunne komme saa langt med deres Klager som Kommunerne. De to ærede Medlemmer, der have stillet det andet Forslag under Nr. 25, ere gaaede dertil, at de have vendt Forholdet om, saa at den fattige kan komme længst, medens Kommunerne ikke kunne komme saa langt. Vi have ment, at det var tilstrækkeligt, at de kunne komme lige langt, saa at Sol og Wind blev skiftet lige imellem dem, men vi have forøvrigt ikke noget imod at gaa med til det Forslag, der er stillet af de to ærede Medlemmer. —

Jeg haaber nu kortelig at have sagt, hvad vore Vædringsforslag gaa ud paa, og anbefaler dem til Tingets Velvilje. — Hvad angaa de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) og Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), skal jeg udtale, at vi selvfølgelig, dels fordi vi jo ikke have været ubekendte med, at de vilde fremkomme, og dels af andre Grunde kunne slutte os til de fleste af dem, ligesom vi for det Tilfælde, at vore skulde blive forkastede, ville anmode ærede Medlemmer om at slutte sig til disse Forslag.

Vædrer: Naar jeg har tilladt mig at stille et Vædringsforslag, der er betegnet som kun en Redaktionsændring, er det ikke slet af Bertentlighed, men fordi jeg antager, at denne Lov kommer ud, og at den i saa Fald vil blive brugt af den store menige Befolkning. Men en Lov som denne burde være affattet saa omhyggelig som mulig fra Sprogets Side, saa at den ikke alene kan forstås og ikke misforstås, men ikke blot dette, men ogsaa være saaledes affattet, at den er nogenlunde let at læse og at finde sig til Rette i. For øvrigt har jeg kun stillet dette ene Vædringsforslag saa at sige symbolisk, thi skulde jeg gennemgaa hele Lovforslaget, vilde det blive et temmelig betydeligt Arbejde. Da vi fornylig havde en Forespørgsel til den ærede Konsejlspræsident angaaende Sproget i Lovene, blev der gjort opmærksom paa, at det var usikkert, om man mellem anden og tredje Behandling af et Lovforslag havde et Samraad mellem den vedkommende Sags Ordfører, for saa vidt der fandtes en saadan, og et Par af Tinget dertil valgte Medlemmer. Jeg tillader mig at henstille til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i dette Tilfælde, om han ikke, efter at, som jeg antager, forskellige af Vædringsforslagene ere blevne vedtagne, vil have et saadant Samraad. Der er vel ikke valgt Personer dertil, men han vil jo let kunne finde den nødvendige Hjælp. Det her behandlede Sted er nemlig ikke det eneste Sted, hvor jeg tror, at der bør foretages en Røttelse; jeg tror, at man gerne kan sige, at det er nødvendigt, at en saadan sker. Jeg skal ikke opholde mig ved saadanne Smaa-ting, som kun vedrøre Smagen, at der f. Eks. i § 1, sidste Linie, forekommer Ordet „med“ paa en temmelig usmagelig Maade. Mere Betydning har det, at i § 3 findes der i tredje Punktum Ordet „han“, uden at man let ser, hvad dette „han“ hentyder til. Man gaar tilbage og finder „Indenrigsministeren“, men det kan ikke være ham; der